

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

Lundberg, A. G.

Tryckenskapen

1887.

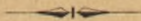
(Nr.) Litt.
Lv.

Dryckenskapen.

POEM

af

A. G. LUNDBERG.

*
Lv. 181
29

KÖPING.
HÅDAR HALLSTRÖMS TRYCKERI,
1887.

Afgrundsfursten, har medel många,
Att men'skosjälen i snaror fånga,
"Med dryckenskapen den starka bojan,
Han binder furstar och träl i kojan.
Och då är men'skan, i grund bedragen:
Hon ser ej snaran i dryckenskapen."

Bland kristna folken, i svea bygder,
Man hyllar lasten. O! hvilka dygder.
Man medlem är, utaf kristna kyrkan;
Men gifver Backus ändå sin dyrkan,
Han flitigt tjenas på hvilodagen,
Af alla slafvar i dryckenskapen.

O! hvilket mörker det måste råda
I kristenheten, när man kan skåda,
Att lasten öfvas i borg och hydda:
”Och Svenska lagen skall saken skydda,
Och man förstår, af utskänkningslagen:
Att staten hyllar ock dryckenskapen.”

Än envist håller man vanan trogen,
Man älskar supen och älskar krogen:
Det går, som vore det ärfda anor,
Att lefva qvar uti syndens vanor.
Den vise står af förvåning slagen,
Att än man lefver i dryckenskapen.

Upplysning fins det i våra tider,
I alla ämnen man framåt skrider,
Och hör man icke i tal och skrifter,
”Att det som rusar är bara gifter.”
Den lärde talar i föredragen,
Att man förstöres af dryckenskapen.

Nu röster höjas af predikanter,
Och nöden höres från alla kanter:
Om qvinnors tårar och barn i trasor,
Om brott och häktning, O! hvilka fasor;
Dock långt i fjerran syns frälsningsdagen,
Då men'skor slutar med dryckenskapen.

Nog dryckenskapen och dess elände,
Är känt af folken, till verldens ände.
Och många tusen vid fästningsverken
Än sitta fångna som säkra märken;
Ty under ruset de brutit lagen,
Och straffet lider för dryckenskapen.

Men se på vanan — ännu det köpes,
Hem lite' bränvin, när barnet döpes,
Och skall man sedan en död begrafva,
Så är man tvungen, att supen hafva. —
Och många prester, fast klädd i kragen,
Är ändå fångna i dryckenskapen.

Och skall det sedan, ett bröllop vara,
Det måste föras med tåren klara,
Man lefver lustigt och fyller bålen:
"Åt bruden egnas, den första skålen,"
Och så man firar den högtidsdagen,
Men sjelfva glädjen är dryckenskapen.

Skall fester hållas och högtidsstunder,
Fins det ej bränvin, så är det under,
Skall det ej vara en sup till maten;
Så får man höra de galna praten,
Förstår man inte, att det är magen,
Som lätt förstöres af dryckenskapen.

Till staden ställer en yngling färden,
Han skall nu söka sin tur i världen.
I staden finnas så många snaror,
Och krögarn bjuder på fina varor;
I usla lifvet han snart blir dragen,
Och faller offer för dryckenskapen.

Hvad följdén blifver skall ni få höra,
Han står på gatan, snart utan göra
Och utaf kölden han ryser — spritter;
Ty, öfverrocken, hos juden sitter,
På arbetshuset han blir intagen,
Tänk, så olycklig för dryckenskapen.

Den första supen det första ruset,
Har dragit många till fattighuset. —
Se ej på vinet, det er förleder,
Lek ej med ormen han biter eder,
Nej, akten eder för dryckeslagen,
Och bjud farväl åt den dryckenskapen.

Den arma drinkar'n, den usla trälen,
Han mot sin vilja och mördar själen,
Ja allt han mister båd' frid och hälsa,
Men Jesus kommit att honom frälsa,
För våra synder han blifvit slagen,
Han vill oss frälsa från dryckenskapen.

Tänk så förfärligt! att här i tiden,
Ej känna Herren, ej ega friden,
Man söker lyckan i verldens brunnar,
Ej i det budskap, som Gud förkunnar,
Att man kan frälsas, just denna dagen,
Från alla synder och dryckenskapen.

1001850869

